

โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
การจัดการความรู้
เรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต

28 กุมภาพันธ์ 2557

ฝ่ายวิชาการ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โครงการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
การจัดการความรู้
เรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต

การจัดการความรู้ เรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น เริ่มขึ้นจากการประชุมกรรมการฝ่ายวิชาการคณะสังคมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2556 ซึ่งมติของฝ่ายวิชาการสรุปว่านิสิตปัจจุบันมีทักษะด้านภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างอ่อน เมื่อก้าวสู่อาเซียนเราจะเสียเปรียบประเทศอื่นๆ ดังนั้นจึงได้มีการจัดการความรู้ เรื่องแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 ณ ห้องประชุมธวัช บุรีรักษ์ ชั้น 12 คณะสังคมศาสตร์ โดยได้เชิญวิทยากรชาวต่างชาติ Dr. Peter John Foley ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาและมีประสบการณ์สอนถึง 40 ปี มาบรรยายให้ความรู้แก่คณาจารย์ภายในคณะสังคมศาสตร์ และจากนั้นก็เชิญอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ หรือใช้สื่อภาษาอังกฤษในการสอนของทุกภาควิชามาประชุมและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้พร้อมกันกับวิทยากรด้วย จนได้องค์ความรู้ที่สามารถสังเคราะห์ได้ดังนี้

ภาควิชาประวัติศาสตร์

- อาจารย์ ดร. โดม ไกรปกรณ์
- อาจารย์ ดร. พรพรรณ โปรงจิตร
- อาจารย์สัญญา ชีวะประเสริฐ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ

- อาจารย์ ดร. วรินทรา ศิริสุทธิกุล
- อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ
- อาจารย์ ไพวรรรณ เกาศรี

ภาควิชาภูมิศาสตร์

- อาจารย์ ดร. สุธาทิพย์ ชวนะเวสสกุล
- อาจารย์ ดร. สุรีย์พร นิพิฐวิทยา
- อาจารย์ ดร. ปกรณ์ เมฆแสงสวย
- อาจารย์ ดร. สถาพร มนต์ประภัสสร

ภาควิชาสังคมวิทยา

- รองศาสตราจารย์ ดร. จารุวรรณ ขำเพชร
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หทัยรัตน์ มาประณีต
- อาจารย์ ดร. ธันนิกานต์ ชัยนตราคม
- อาจารย์ ดร. เพ็ชรรัตน์ ไสยสมบัติ

ภาควิชารัฐศาสตร์

- อาจารย์ ดร. มาโนชญ์ อารีย์

Dr. Peter John Foley

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนไม่ควรสอนด้วยการบรรยายทฤษฎีให้แก่ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากผู้เรียนอาจไม่มีสมาธิ และหมดความตั้งใจในการเรียนได้ในเวลาอันสั้นอันเป็นผลจากการนั่งฟังผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว วิธีการสอนที่ดีที่สุดคือผู้สอนฟังสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการใช้ประสาทสัมผัสที่แตกต่างกันไป ทั้งการฟัง การมองเห็น และการเคลื่อนไหวร่างกาย ยกตัวอย่างกิจกรรมในการอบรมครั้งนี้ คือให้

คณาจารย์จับกลุ่มทำกิจกรรม ทั้งการแต่งประโยคโดยมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม และการฝึกออกเสียงด้วยการร้องเพลง

โดยสรุปแล้ว องค์ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมโดยวิทยากรคือ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติในห้องเรียนควบคู่ไปกับการบรรยายให้ความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ด้วยการฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกตอบคำถาม กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และควรแฝงความสนุกสนานไว้ในกิจกรรมด้วย เพื่อให้ผู้เรียนจะไม่รู้สึกกดดันหรือกลัวในการเข้าร่วมกิจกรรม และรู้สึกสนใจอยากทำกิจกรรม

อาจารย์ ดร. โดม ไกรปรกรณ์

ปัญหาที่พบนิสิตไม่เข้าใจในภาษาอังกฤษทางแก่ในการสอนคือให้ดูหนังที่เป็นภาษาอังกฤษ ก่อนแล้วค่อยมาดูภาษาไทย แล้วนำมาคุยกัน

อาจารย์ ดร. สุธาทิพย์ ชวนะเวสสกุล

ปัญหาที่พบนิสิตไม่เข้าใจในภาษาอังกฤษเพราะขาดแรงจูงใจ แนวทางแก้ไขมหาวิทยาลัยอื่นๆ นำนักศึกษาไปทัศนศึกษาดูงานต่างประเทศได้ ซึ่งมันเป็นจุดประกาย ด้านการท่องเที่ยวในแต่ละวิชาควรมีแรงกระตุ้นให้นิสิตอยากเก่งภาษาอังกฤษเพื่อจะได้เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ

อาจารย์ ดร. สุรีย์พร นิพิฐวิทยา

เห็นด้วยกับอาจารย์สุธาทิพย์ ชวนะเวสสกุล ควรส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษ เพราะโดยพื้นฐานนิสิตไม่ชอบภาษาอังกฤษ เพื่อการได้ไป

ต่างประเทศทำให้เกิดแรงจูงใจ ทั้งนี้ศึกษาค้นคว้า นิสิตจะได้อะไรที่สำคัญ
อย่างไร โดยชวนรุ่นพี่มาพูดให้น้องๆ ฟังว่าภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร ซึ่ง
ตอนต้นภาคเรียนได้เชิญรุ่นพี่มาเล่าให้ฟัง จากเรียนแยจนขณะนี้ประสบความสำเร็จ
ความสำเร็จของทุนไปต่างประเทศได้ ให้รุ่นน้องมีแรงบันดาลใจ และคำศัพท์
เฉพาะทางด้านสาขาวิชาภูมิศาสตร์ ก็จะพยายามอธิบายเพื่อเชื่อมโยง
ผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นมากกว่าทุกเทอมที่ผ่านมา

อาจารย์ ดร. วรินทร์รา ศิริสุทธิกุล

นิสิตปัจจุบันมีความพยายามในการใฝ่รู้ด้านภาษาอังกฤษน้อยมาก
ขาดการเชื่อมโยง เช่นให้ดูคลิปที่เป็นภาษาอังกฤษแต่พอให้เชื่อมโยงกับ
เนื้อหาทำไม่ได้ ทางแก้คือ ทำให้สนุก เอาตัวอย่างที่ใกล้ตัว สร้างแรงกระตุ้น
ควรนำสื่อตัวอย่าง และทำให้นิสิตทราบว่า ภาษาอังกฤษสำคัญกับตัวนิสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศย์รัตน์ มาประณีต

จากปัญหาที่พบในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้มีแนวทางในการ
สอนแล้วประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. เชิญคนภายนอกที่เป็นคนไทย มาบรรยายให้ความรู้ว่า
ภาษาอังกฤษอย่างไร เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับนิสิต
2. เล่าประสบการณ์ที่ไปเรียนต่อของอาจารย์ให้นิสิตฟัง ให้ทราบว่า
ว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย แต่
เพราะภาษาอังกฤษทำให้ประสบความสำเร็จได้

3. นำคลิปที่มีคนไทยเอเชียที่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ให้นิสิตเห็นความเรารู้คนกลุ่มนั้นไม่ได้ พยายามให้เขาพัฒนาตนเอง
4. ให้นิสิตพูดหน้าห้อง โดยอาจารย์จับกลุ่มจัดให้นิสิตคละกลุ่ม เพื่อไม่ให้คนที่สนิทอยู่ด้วยกัน ซึ่งในกลุ่มมีทั้งคนเก่งและไม่เก่ง มาอยู่ด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาพูด อาจารย์และเพื่อนๆ นั่งฟัง
5. ในห้องเรียนจะไม่ให้นิสิตพูดภาษาไทย ต้องพูดภาษาอังกฤษเท่านั้น ต้องกล้าพูด ไม่อาย
6. แนะนำให้นิสิตให้เดินที่สยามหรือที่มีชาวต่างชาติจำนวนมาก แล้วสวมบทบาทเป็นชาวต่างชาติเองเพื่อฝึกพูดภาษาอังกฤษ
7. ให้ดูคลิปฟังพูดภาษาอังกฤษจากแหล่งต่างๆ และนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษ ถ้านิสิตคนไหนมีปัญหาที่ชักชวนให้ถามเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนอาจารย์ก็จะตอบเป็นภาษาอังกฤษ
8. ให้ศึกษาค้นคว้างานภาษาอังกฤษ นิสิตจะรู้ว่าสำคัญอย่างไร

อาจารย์สัญญา ชีวะประเสริฐ

ควรมีการจัดแข่งขันภาษาอังกฤษ หรือจัดสโมสรถ้าใครเข้ามาในห้องต้องพูดภาษาอังกฤษเท่านั้นสรุป ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น

อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ

สอนนิสิตปี 3 ด้านการท่องเที่ยว ก็จะทำให้นิสิตเขียนไดอารี่ทุกอาทิตย์มาส่งอาจารย์ผู้สอน สรุป การจำลองสถานการณ์ว่าถ้าไปเจอสถานการณ์จริงจะแก้ไขปัญหาอย่างไร

อาจารย์ ดร. ปกรณ์ เมฆแสงสวย

การสอนจะเน้นฟัง เน้นพูด เปิดเรียนมาครั้งแรกจะให้ฟังเพลงเป็นภาษาอังกฤษ และให้เนื้อร้องแต่ละวันบางคำไว้ เพื่อให้ นิสิตจับใจความ และเติมคำ เพลงที่เลือกมาก็จะเป็นเพลงช้า นิสิตก็จะได้ผ่อนคลายหรือหา กิจกรรมต่างๆในกำลังเป็นที่สนใจ ณ ตอนนั้น จึงนำเอาความบันเทิงมาก่อน ถึงวิชาการเหมือนให้นิสิตผ่อนคลายไม่ถูกยึดเหนี่ยวเนื้อหาที่สอนมากเกินไป

อาจารย์ ดร. เพ็ชรรัตน์ ไสยสมบัติ

ควรมีนโยบายให้วิชาอื่นๆ สอดแทรกภาษาอังกฤษเพิ่มเข้าไปในรายวิชาที่สอน

อาจารย์ไพวรรณ เกาศรี

ในรายวิชาให้นิสิตไปสัมภาษณ์ชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ และให้ทำรายงานส่ง

อาจารย์ ดร.สถาพร มนต์ประภัสสร

นิสิตเห็นภาษาอังกฤษและบ่นว่ายาก และกลัวจึงไม่เกิดความสนใจเรียน

อาจารย์ ดร. พรพรรณ โปรงจิตร์

ต้องพัฒนาเด็กเป็นสำคัญ โดยสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็ก เช่น สอดแทรกภาษาอังกฤษในรายวิชาทั่วไป

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดังกล่าวทำให้ได้ประเด็นปัญหาและข้อสรุปดังนี้

ปัญหา

นิสิตไม่เข้าใจในภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าภาษาอังกฤษยาก ไม่มีแรงบันดาลใจที่จะตั้งใจฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษของตนให้ดี และไม่ตระหนักถึงความสำคัญและมองไม่เห็นถึงคุณประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่จะส่งผลต่อตนเองในอนาคตเมื่อก้าวเข้าสู่วัยทำงาน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลให้นิสิตไม่ตั้งใจพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

สรุปแนวทางแก้ไข

➤ ควรส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับนิสิตเป็นพิเศษ เพราะโดยพื้นฐานนิสิตไม่ชอบภาษาอังกฤษ อาจสร้างเสริมแรงจูงใจในการฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศเป็นต้น

ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ เช่นชวนรุ่นพี่มาเล่าประสบการณ์ให้นักเรียนฟังว่าภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไรต่อการทำงานในอนาคต

➤ ใช้สื่อประกอบการสอนที่เรียกร้องความสนใจของนิสิต เช่น การดูคลิปวิดีโอหรือภาพยนตร์ด้วยเสียงภาษาอังกฤษ อาจใช้คำบรรยายภาษาอังกฤษก่อนแล้วค่อยมาดูภาษาไทย แล้วนำมาคุยสรุปประเด็นที่สำคัญให้สนุก เป็นตัวอย่างที่ใกล้ตัว สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา หรือการใช้ความบันเทิงมาสอดแทรกการสอน เช่น ให้ฟังเพลงก่อนถึงวิชาการเหมือนให้นักนิสิตผ่อนคลายไม่ถูกยึดเยียดเนื้อหาที่สอนมากเกินไป เป็นต้น

➤ สร้างแรงบันดาลใจให้กับนิสิตว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ด้านใดบ้าง

➤ เพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือสอดแทรกภาษาอังกฤษในรายวิชาที่นิสิตเรียนอยู่แล้ว โดยให้นักนิสิตศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยเอกสารตำราภาษาอังกฤษ

➤ การฝึกฝนให้นักนิสิตเน้นปฏิบัติกระทำมากกว่านั่งฟังทฤษฎี โดยจัดกิจกรรมกลุ่มในห้องที่แฝงด้วยการเรียนรู้ให้นักนิสิตได้ร่วมถกเถียงแสดงความคิดเห็น

➤ ส่งเสริมการจำลองสถานการณ์ว่าถ้าไปเจอสถานการณ์จริงจะแก้ไขปัญหาโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างไร

สรุปองค์ความรู้แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต

Well